

Víte, že

- ✓ 5. července se hráli v Jeřmani nohejbalový turnaj
- ✓ 12. července se na Olešnicích konal Memoriál J. Odložila v malé kopané
- ✓ 19. července proběhl ve Hvozdečku Memoriál L. Koukala v nohejbale
- ✓ 20. července se konala pouť u Sv. Maří
- ✓ 27. – 28. července se ve Hvozdečku konal velmi zdařilý Sjezd rodáků a oslavy 120. výročí založení hasičů
- ✓ 2. srpna proběhly v Jeřmani za velké účasti oslavy 70. výročí založení hasičského sboru
- ✓ Byla opravena kaplička v Bezděkově a Kovářově
- ✓ Došlo k opravě silnice z Kozova do Blažova
- ✓ Dokončuje se územní plán naší obce
- ✓ 22. – 23. srpna se bude konat již tradiční akce **Balony nad hradem**

UPOZORNĚNÍ

Upozorňujeme občany, že platnost občanských průkazů bez strojově čitelných údajů – tzv. červených, vydaných do 31. 12. 2003, končí 31. 12. 2008.

Pro občany narozené před 1.1.1936 platí výjimka – občanské průkazy, ve kterých mají vyznačenou dobu platnosti „bez omezení“ nebo „platnost prodloužena bez omezení“, zůstávají nadále platné.

POZVÁNÍ

- 6. 9. SDH Olešnice – Pohárová soutěž v požárním sportu
- 20. 9. SDH Jeřmaň – Hodový turnaj ve volejbale

PODĚKOVÁNÍ

Všem, kteří se podíleli na organizaci Sjezdu rodáků a oslav 120. Váročí založení hasičů ve Hvozdečku a 70. Výročí založení hasičského sboru v Jeřmani

U s n e s e n í

z 8. zasedání zastupitelstva obce konaného dne 26. 6. 2008 v 18,00 hod. v obřadní místnosti OÚ

1. Zastupitelstvo bere na vědomí

- 1.1. Zprávy přednesené starostou obce
- 1.2. Zprávu o činnosti rady obce od posledního zasedání

2. Zastupitelstvo obce schvaluje

- 2.1. Zprávu o výsledku přezkoumání hospodaření obce za rok 2007
- 2.2. Závěrečný účet obce
- 2.3. Zařazení území obce Bouzov do působnosti Místní akční skupiny Moravská cesta (litovelsko – Pomoraví) občanské sdružení
- 2.4. Strategii rozvoje MAS Moravská cesta (litovelsko-Pomoraví)
- 2.5. Plnou moc pro starostu obce k zastupování v MAS Moravská cesta (litovelsko-Pomoraví) občanské sdružení
- 2.6. Obecně závaznou vyhlášku č. 1/2008 o stanovení koeficientu pro výpočet daně z nemovitosti
- 2.7. Dodatek č. 2 ke smlouvě č. 17080321 o poskytnutí podpory ze Státního fondu životního prostředí ČR mezi obcí Bouzov a SFŽP (viz příloha)
- 2.8. Dodatek č. 1 - Zásady tvorby a čerpání sdruženého sociálního fondu (viz příloha)
- 2.9. Příspěvek na penzijní připojištění zaměstnancům obce ve výši Kč 500,- měsíčně na zaměstnance
- 2.10. Prodej parcely č. 78/5 v kat. území Bezděkov o výměře 398 m², louka, panu Radomíru Brhelovi, Brno, Kamenná 8, za cenu 20,- Kč
- 2.11. Prodej parc. č. 119/3, v kat. úz. Doly o výměře 360 m², zahrada, panu Miroslavu Tichému, Doly 21, za cenu 20,- Kč
- 2.12. Prodej parcely č. 694/3 kat. úz. Bouzov panu Ing. Marku Šubovi, bytem Olomouc Václava III. 10 o výměře 68 m², za cenu 20,- Kč
- 2.13. Odkup parc. č. 138/3, v k.ú. Bouzov, o výměře 168 m² a parc. č. 138/5, o výměře 45 m² od p. Ing. Marka Šuby, Olomouc, Václava III. 10 za cenu 20,- Kč
- 2.14. Zřizovací listiny jednotek požární ochrany kategorie V.: Hvozdečko, Jeřmaň, Kovářov, Kozov, Obectov, Olešnice, Podolí
- 2.15. Odkup parcely č. 211/57 v k.ú. Bouzov o výměře 3058 m² od paní Marie Mackové, bytem Bouzov 123 dle odhadu

3. Zastupitelstvo obce neschvaluje:

- 3.1. Prodej části parcely č. 631/4 v k. ú. Bouzov panu Zdeňku Vlčkovi, Na Desátém 1177/29, Ostrava – Moravská Ostrava
- 3.2. Prodej parcel č. 78/6 a 78/7 v kat. území Bezděkov panu Radomíru Brhelovi, Brno, Kamenná 8
- 3.3. Prodej částí parc. č. 688/1 v kat. území Bouzov manž. Vyjídáčkovým,, Bouzov 30 manž. Tejkalovým, Bouzov 13 a panu Opluštilovi, Bouzov 14

4. Zastupitelstvo obce ukládá:

- 4.1. Starostovi obce vyhotovit aktualizované zřizovací listiny jednotek požární ochrany obce Bouzov kategorie V.: Hvozdečko, Jeřmaň, Kovářov, Kozov, Obectov, Olešnice a Podolí.
- 4.2. V souvislosti se schvalovacím procesem Územního plánu sloučené obce Bouzov se vrátit k možnému odprodeji části parcel 631/4 v kat. území Bouzov v termínu do 31.10.2008

PŘÍSPĚVKY

Sjezd rodáků a přátel Hvozdečka a oslava 120 let založení SDH Hvozdečko

Ve Hvozdečku se 27. a 28. června 2008 konala mimořádná akce – Sjezd rodáků a přátel Hvozdečka a oslavy 120 let založení SDH Hvozdečko.

Velkolepé oslavy začaly přivítáním rodáků a slavnostním průvodem obcí. Dále bylo na program taneční vystoupení hanáckého souboru a mažorettek, které se divákům velice líbilo. Hosté take mohli shlédnout námětové cvičení hasičů a ukázkou historické techniky. V podvečer byla sloužena mše svatá v místní kapli, která měla opravdu veliký úspěch. Celý den byl zakončen taneční zábavou, kde hrála skupina Rampach, a úplnou závěrečnou tečkou oslav byl ohromný patnáctiminutový ohňostroj, který všem svou nádherou vyrazil dech.

Během celého sobotního dne mohli návštěvníci shlédnout výstavu dobových I současných fotografií, navštívit Den otevřených dveří v místní tiskárně Prodos neob si zakoupit publikaci Hvozdečko a CD, které bylo vydáno k této příležitosti.

Touto cestou b chtěli pořadatelé této akce velice poděkovat všem, kteří pomohli jakoukoliv formou s náročnou organizací a hasičům z Podolí a Mohelnice. Dále by chtěli poděkovat všem sponzorům, mezi které patří: Obec Bouzov, Jan Holub, s.r.o., Pavel Krampla – stolářství, Jan Šnobl, Adriana - výrobce těstovin, s.r.o., Pivovar Litovel, a.s., Siemens, Tiskárna Prodos, SHARP Centrum, AQ Červenka a MUDr. Jaroslav Čampiš.

Za SDH Hvozdečko Lucie Vlčková

O KOM SE MLUVÍ - Ing. Martin Tesařík

V poslední době je možné častěji na Bouzově potkat poslance Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR Ing. Martina Tesaříka. Využili jsme této příležitosti a požádali jsme jej o rozhovor.

Pane poslanče, hovoříme spolu na Bouzově, a ani nebylo těžké Vás tady zastihnout. Jaký je Váš vztah k Bouzovu?

Mám Bouzovsko velmi rád a rád se sem vracím. Je to kouzelný kout našeho kraje, kde lze nalézt nejen majestátní prostředí hradu Bouzova, ale také krásnou přírodu, místa vhodná na turistickou túru nebo třeba krásnou procházku. Jezdím sem nabrat síly, třeba právě toulkami přírodou, vždyť procházka do Javoříčka kolem Panských rybníků nebo alespoň krátká procházka po „Taliánc“ musí každému dodat sil do žil.

Váš vztah k Bouzovu je ale v poslední době ještě užší?

Je to tak, při svých cestách sem jsem poznal nejen bouzovskou přírodu, ale navázal jsem zde i mnohá přátelství a kontakty s místními lidmi. Nakonec jsem se rozhodl, že bych rád svůj život s tímto místem spojil. Zakoupil jsem v Bouzově pozemek, kde bych rád postavil svůj dům, kde strávím přinejmenším podzim svého života. Zatím mě práce drží v Praze a Olomouci, ale s vědomím přibývajících věku začínám myslet i „na důchod“. Určitá odlehlost Bouzovska je sice nevýhodou třeba z pohledu dojíždění do zaměstnání, myslím ale, že je kompenzována právě prostředím.

Prostředí Bouzovska vnímají i místní občané, o to více nás zajímá osud lomu ve Hvozdečku. Jaký je Váš názor?

Úvahy o otevření tohoto lomu sleduji a přiznám se, že rozhodně nejsem nadšen. Je to věc, která by sice mohla mít ekonomický přínos pro obec, je ovšem otázkou, zda by tento přínos vyvážil negativa. Výjimečnost Bouzovska je v přitažlivosti pro turistický ruch, tomu by otevření lomu jistě neprospělo. Je otázka, jak tuto záležitost můžeme ovlivnit, nyní je rozhodování v rukou ministerstva životního prostředí. Budu to v každém případě dál sledovat, ať už mé pracovní zařazení bude v budoucnu jakékoli.

Naznačil jste možnost změny ve vaší práci. Víme, že kandidujete na hejtmana Olomouckého kraje. Zůstanete i v případě svého zvolení dále Bouzovu nakloněn?

Jako poslanec jsem se v rámci svých možností snažil podpořit některé projekty. Teď ani nemyslím drobnosti jako třeba ceny na fotbalový turnaj nebo do tomboly hasičského plesu. I když i malé věci mohou přinést hodně užítku – radost mám třeba z kopírovacího stroje, který se mi podařilo sponzorsky získat pro bouzovskou školu, nebo ze stovky tisíc na vybavení pro bouzovské hasiče. Zásadní jsou ovšem projekty na opravy silnic, parkoviště, udržení a rozvoj školy, rozvoj ekologického vytápění a další. Pochopitelně, ať už jako poslanec nebo třeba hejtmán budu Bouzovsko podporovat. Je ale třeba říci, že podobně spolupracuji s dalšími obcemi, krajské město nevyjímaje. Říkám otevřeně, že nepodporuji Bouzov proto, že zde budu v budoucnosti bydlet. Je to objektivně část kraje, která si vzhledem ke své odlehlosti, ale zároveň mimořádnému významu pro prezentaci kraje v turistickém ruchu mimořádnou podporu zaslouží a bylo by zpozdilé tuto oblast pomíjet. Pochopitelně jsou i další oblasti v kraji, které potřebují podobnou pozornost. Lze třeba jmenovat Náměšťsko, Zlatohorsko a další.

V poslední době jsme mohli Vaši tvář zahlédnout na propagační sanítce Českého červeného kříže. Můžete nám k tomu něco říci?

Český červený kříž vede celostátní kampaň na získávání dobrovolných dárců krve pod heslem *Daruj krev, zachrániš život*. V rámci kampaně vystupují známé osobnosti veřejného života. Když mě přátelé z Červeného kříže v Olomouci oslovili, zda bych se stal tváří kampaně pro Olomoucko, souhlasil jsem. Podporuji činnost Červeného kříže už dlouho a v rámci dárcovství krve jsem již absolvoval 61 odběrů. Takže si „troufám“ oslovit a pozvat veřejnost k darování krve.

Blíží se ale kampaň krajských voleb. Neměl jste obavy, že Vaše humanitární aktivity Vaši političtí odpůrci napadnou či nějak zneváží?

Po pravdě řečeno, i tuto možnost jsme zvažovali. Český červený kříž je ovšem nepolitickou a zcela nestrannou organizací. Na nepolitičnost kampaně dohlíží přímo prezident Červeného kříže. A je myslím každému jasné, že krev může potřebovat každý, bez ohledu na svou politickou

príslušnosť. Navíc jsme v době, kdy se Transfúzní stanice Fakultní nemocnice v Olomouci potýká s neustálým poklesem počtu dárců. Do toho se ještě objevila velmi nešťastná a politická výzva Sdružení dárců krve ČR, aby dárce odmítali darovat krev na protest proti Julínkovým reformám. I když činnost ministra Julínka je rozhodně neuspokojivá, politický protest odmítáním darování krve považuji za zcela zcestný a rozhodně jej odmítám. Jsou prostě věci, které se nesmí politizovat, a to ani když se do nich zapojí politici. Politici totiž nestojí mimo společnost, jsou součástí dění. Podle mě by ovšem měli především pomáhat, kdekoli je to možné.

Na druhou stranu, politická kultura v Olomouckém kraji je možná trochu vyšší než z celostátního pohledu. Neočekáváme v rámci politické volební kampaně žádné podrazy. My sami se budeme snažit o kampaň co nejvíce pozitivní. Je také samozřejmé, že aktivity Červeného kříže začaly dávno před volební kampaní a budou pokračovat i po volbách.

Co tedy ještě chystáte v rámci propagování dárcovství krve?

V sobotu 13. září bude v Olomouci Světový den první pomoci, který bychom rádi oslavili na Dolním náměstí od 9-13 hodin. Bude se předvádět první pomoc, resuscitace a podobně. Jednou z forem, jak je možné někomu pomoci, je právě darovat krev. Proto bude následovat 18. září Den dárců krve s ČČK v Transfúzní stanici Fakultní nemocnice v Olomouci, od 7-16 hodin. Připravujeme i drobné dárky pro každého příchozího. Víím, že právě na Bouzovsku je více dárců krve. Budu moc rád, když se uvidíme 18. září při odběru. Všechny srdečně zvu.

Děkujeme za rozhovor.

Co v anále 120 let nebylo

Les je živý, les je věčný ba nesmrtelný, pokoří ho jen větrná smršť – kalamita, sněhová, někdy i úmyslné založení požáru, přes všech nezdary počasí se vzpamatuje a pokračuje dál v obnově a růstu za pomoci člověka i když někdy za lidské zločiny.

Dnes již nepohlížíme na les jako zdroj cenné suroviny, ale vidíme v něm také důležitého činitele klimatu. Les je mohutný regulátor vody, který příznivě usměřňuje oběh vody v přírodě a chrání půdu před zhoubnými účinky větru a vody. Lesnaté krajiny jsou ve srovnání s krajinami obnaženými, v nichž není daleko široko vidět kousek lesa, krásnější a pobyt v nich je příznivější a zdravější.

Také množství různých plodin, jahod, malin, borůvek, brusinek a hub či léčivých rostlin, které nám každoročně lesy poskytují a tvoří značnou hodnotu, třeba si to ani neuvědomujeme, když samozřejmě tyto dary lesa sbíráme.

Les je spjat s naším životem natolik, že bychom si bez lesa neuměli náš život a jeho rozvoj představit. Kolik je průmyslového odvětví, které by se mohlo obejít bez dřeva, stavení podniky a téměř všechna hospodářská odvětví potřebují k svému provozu dřevo, buď jako základní nebo pomocnou surovinu. Slovo les patří jistě mezi nejběžnější pojmy naší řeči, přece však nevyvolává v každém člověku stejný obraz. Jen správné pochopení lesa jako jevu přírodního, ale také jako výsledku lidské práce, nám umožní jeho praktické využití a jeho správné vytvoření a přetváření.

Vstupujeme-li do lesa, cítíme již na jeho okraji, že jsme se octli ve zcela osobitém prostředí, chrámu božím. Zvláště srovnáme-li je s jiným rostlinným útvarem, například s loukou nebo pastvinou.

Mimo stromy rostou v lese i jiné rostliny, keře, trávy, nejrozmanitější byliny, mechy, lišejníky, dále v něm žijí různé druhy zvěře, ptáků, brouků a motýlů. Vztah člověka k lesu je spontánně citový, krása přírodního prostředí lesy a hor inspirovala naše nejlepší umělce slovesné, výtvarné i hudební k výtvorům, které zůstávají opravdovými poklady naší národní kultury. Les působí výchovně na nitro lidské duše a svým klidem a krásou působí i léčivě.

Čistý svěží duch a ticho, to jsou lesní lékaři, kteří učinili pro lidstvo tolik dobrého.

Avšak les má i mnoho nepřátel, člověkem počínaje. Nejrozsáhlejší škody však vznikají kouřem a otravnými plyny, unikajícími z komínů továren, dolů, hutí a elektráren. Lesní požáry jsou pravidelným zlem. Často oheň vzniká lidskou neopatrností, někdy i zlomyslností – odhozením zápalky nebo cigarety do trávy - hlavně na jaře. Dále sníh a silný vítr napáchají hodně škod na lesních porostech. V neposlední řadě také škodlivý hmyz a mírné škody zvěří.

Člověk z přírody vzešel, vrací se do ní. Nachází v ní nejlepší lék na přemnohé stresy a rány. Mnozí lidé se naučili chápat přírodu jako zdroj zisku. Proto nás čeká v současné době složitý úkol - zajistit životní podmínky budoucím generacím, ale i všem rostlinám a živočichům.

Nemá smysl si přírodu podmanit, ale pochopit ji, aby zůstal les živým a věčným, musí jej člověk CHRÁNIT!!!!

V minulém století během první světové války došlo k vybudování cesty Taliánky kolem hradu Bouzov. Tuto cestu budovali italsí zajatci v letech 1916 -1918. Rekonstrukce povrchu této cesty byly provedena Českými lesy v roce 1962 a 1990. Dále byla vybudována odvozní cesta Bouzov-Doly-Javoříčko – Kadeřín – Ospělov Státními lesy Litovel, polesí Bouzov. Po velké povodni v roce 1966 strhla voda potoka Špranku kamenné mosty. Vyzdění, opravu a rekonstrukci provedli lesní dělníci z Bouzova a Blažova p. Blažek Bedřich, Slavíček František a Sedláček Václav st. Jejich vynikající práce stojí za pozornost.

Ing.Miroslav Zdařil

Loni jsem četl v Bouzovských novinách úvahu o výstavní činnosti na Bouzově. Napsal ji p. Václav Kopka ze Svojanova, učitel v důchodu. Pochyboval jsem, zda se myšlenka uskuteční. Měl to být pokus dělat si na Bouzově kulturu z vlastních zdrojů. Mohli by se zapojit všichni, kteří nějak výrazně tvoří včetně školních výtvarných kroužků a hostů mimo Bouzov. Garantem by asi měl být pan Kopka, jenž výstavní činnost zahájí svou výstavou fotografií z našeho kraje. Proto mne potěšila letos na jaře jeho zpráva o tom, že obecní úřad souhlasí s nákupem čtyřiceti ráků a pověřil pana Kopku tímto úkolem. Ten je obstaral se slevou přes internet ve vzorkové prodejně v Praze. Ráky jsou v plexiskle, musí se s nimi zacházet opatrně vzhledem k možnosti poškození. Zájemci o výstavu proto při instalaci budou spolupracovat s ním.

Letos v červenci mne požádal o spolupráci při výrobě reklamního panelu, do něhož bude vložen jeden z jeho vlastních ráků ve skle. Panel bude umístěn u penzionu, kde budou výstavy ve společenské místnosti. Budou vždy dva týdny jdoucí po sobě, a to od pátku do neděle včetně od 10 do 17 hodin a vstup bude volný. Na zajištění služeb (dozoru) na výstavě se bude podílet paní Filipová s ochotnými obyvateli penzionu.

Termíny výstav budou oznámeny v Bouzovských novinách ve vydání, které bude předcházet termínu výstavy. Zahajovací výstavu připraví p. Kopka na 3. Října – pátek, bude pokračovat v sobotu a neděli, jak bylo uvedeno a znovu v následujícím týdnu. Termíny budou ještě připomenuty na vývěsce u kostela a přímo v kostele. Přímo na výstavě mohou návštěvníci své dojmy sdělit formou zápisu do sešitu. Pro autory výstav jsou poučné, vždyť co je účelem výstavy? Je to dialog mezi autorem a divákem. Autor chce něco sdělit divákovi a divák se pokouší pochopit smysl sdělení. Jak mi p. Kopka řekl, návštěvníci jeho výstav mu někdy tvrdí, že to, co zobrazil třeba i z jejich okolí, tam neviděli. Jeho fotografie mnohdy učí lidi vidět. Pan Kopka pracuje s klasickou černobílou velkoformátovou technikou a celá proces si dělá sám. Uspořádal dosud dvacet pět autorských výstav, převážně na jižní Moravě a na Slovensku, ale má nabídky i ze dvou galerií v Olomouci. O tom, jak se k této tvorbě dostal a jak mu černobílá fotografie pomáhá v jeho další tvorbě i ve výuce na umělecké škole a zájmových kroužcích, kde působil téměř padesát let se zmíním v jiném příspěvku. Rejstřík jeho činnosti v minulých desetiletích byl totiž pestrý a já se ho budu proto ptát.

Jiří Ženožička, st.

Rozhovor s panem Václavem Kopkou

O autorovi zahajovací výstavy fotografií v penzionu, panu Václavu Kopkovi, jsem toho až donedávna mnoho nevěděl. Téměř půl století působil ve školství na Slovácku a k rodičům ve Svojanově jen dojížděl. Zajímalo mě, jak to bylo tehdy s výstavami. To byla moje první otázka.

„Už na základní škole jsem prováděl školní výstavy, dokonce i z originálů zapůjčených z galerií v Hodoníně, kam jsem později nastoupil na uměleckou školu.“

„Tam jste asi pokračoval.“

„Tamější výtvarný obor sice existoval, spíš ale živořil. Byl v provizorní pronajaté klubovně elektrárny. Téměř bez vybavení a základních pomůcek pro výuku. Dva prozatímní učitelé, kteří tam končili se asi moc nestarali. Vystavovat se sice dalo, ale nebyly rámy.“

„Takže nulové podmínky. A jaký byl o obor zájem?“

„Prvního září 1967 přišlo celkem 8 zájemců, ale úvazek učitele předpokládal nejméně desetkrát tolik. Výstavy nedělali, proto se o škole prakticky nevědělo. Tehdy vlastně pilíř celého oboru tvořili dva moje výtvarné kroužky (24 členů), které jsem vedl při závodním klubu dolů Ratiškovice.“

„Vaše začátky vám nezávidím.“

„Trvalo pět let, než jsme získali odpovídající pracovní prostory a teprve během dvaceti let se mi podařilo vybavit obor zařízením také pro výuku grafiky, keramiky, fotografie a pro výstavní činnost. To se samozřejmě začalo projevovat ve výsledcích. Již po čtyřech letech byl zájem veřejnosti tak velký, že noví žáci byli přijímáni až po talentových zkouškách. Po sedmi letech už jsme dělali v Praze v Albatrosu velkou výstavu. Pro takové výstavy vybíralo metodické centrum v Praze nejlepší výtvarné obory.“

„Co způsobilo takový vzrůst zájmu o váš výtvarný obor?“

„Po vybavení oboru grafickým lisem a keramickou pecí jsme se začali prosazovat v soutěžích okresních, krajských a celostátních. Tam žáci dostali řadu cen, neboť grafika a keramika byly naše silné zbraně i pro mezinárodní soutěže, kde jsme dostali postupně devět medailí. Navíc v roce 1975 obor získal vlastní výstavní síň v nejstarší památce města, kterou opravili značným nákladem. Byla to tehdy jediná školní výstavní galerie v ČSSR.“

„Jenže proměnit prázdnou prostorů ve výstavní síň byl pro vás další úkol.“

„Máte pravdu. Navrhl jsem víceúčelové panely a zařídil jejich výrobu. Vyrobil jsem i bodová světla, protože tehdy nebyly. Řadu let před tím jsme museli improvizovat. Linoryty (i pro soutěže) jsme třeba tiskli na ždímačce na prádlo z bazaru (za 8 korun). To bylo v roce 1970. I s keramikou byly napřed problémy. Syrové výrobky jsme vozili autobusem k vypálení ke kamarádovi keramikovi do Ratiškovic. Pak znovu pro naglazování. Nejvíce jsem experimentoval s materiály pro keramiku a s náhradami pro grafiku. Samozřejmě ve volném čase.“

„A jak byla vaše práce hodnocena veřejností a úřady?“

„Teprve po třiceti letech práce jsem nástupcům předával obor z dobrým žakovským kádrem (90 žáků) a plně technicky vybavený včetně fotoaparátů, a to na krajské úrovni. Až roku 1986 si mé

práce všimli veřejní činitelé a ministerstvo školství mě jmenovalo zasloužilým učitelem, dostal jsem i několik diplomů z obecních úřadů. Předtím jsem dostal i nabídku místa na tehdy prestižní olomoucké škole.“

„Zbýl vám vůbec čas na rozvíjení znalostí z oboru fotografie?“

„Dělal jsem s žáky i turistiku, výlety, zájezdy a úlovky „z cest“ jsem pak ve školní fotokomoře zpracovával na velkoformátové fotografie, podobné vidíte na mých výstavách. Fotil jsem i na barevné diapozitivy. Ve filmovém kroužku závodního klubu dolů jsem měl k dispozici 16mm kameru. Natočil jsem řadu reportáží a krátkých filmů o událostech v obci Ratiškovice a také o tamnější svatbě v krojích. Ten film vyhrál v krajském kole první místo.“

„Je vidět, že vaše zkušenosti v tolika oborech by se jistě hodily třeba dnešním učitelům či zájemcům o výtvarnou činnost.“

„To určitě. Rád se o ně podělím.“

„Byl o vaše znalosti někde v okolí zájem?“

„Zájemce mám hlavně na jižní Moravě a Slovensku, odkud byli moji žáci a žákyně, které jsem učil a také připravoval k talentovým zkouškám na umělecké školy nebo na pedagogické fakulty. Dnes učí na školách, navštěvují moje výstavy a já zase jejich. Někdy řešíme technologické problémy s grafikou či modelováním, neboli „figle“, na které se přijde mnohaletým výzkumem, experimenty a praxí hlavně s materiály, které nahrazují ty klasické, avšak drahé. Dávám jim i materiál, který mi zbyl z bývalých kroužků, které jsem vedl nebo které jsem ke svým experimentům soukromě sháněl někdy v podnicích nebo mi je donesli rodiče žáků. Třeba rentgenové folie, na nich vznikaly kouzelné rytiny (pro soutěže) nebo speciální papíry, glazury, hlíny. Mám radost z jejich zájmu o zdokonalení se jak technicky, tak metodicky. Pomáhám jim i s fotodokumentací. Zájem byl loni i jinde. Pro městský klub v Litovli jsem měl přednášky o kompozici fotografického obrazu spojené s mou vlastní výstavou, která demonstrovala teoretické poznatky v praxi.“

„Děkuji za rozhovor, přeji úspěch vašim příštím výstavám na Bouzově.“

Václav Kopka, učitel v důchodu bydlí ve Svojanově. V letech 1954 – 67 působil na základní škole v Ratiškovících u Hodonína.

V letech 1967 – 97 vedl výtvarný obor na Základní umělecké škole v Hodoníně, který vybudoval a zřídil i školní galerii.

Jeho obor reprezentoval školu na soutěžích a výstavách a získal řadu cen v krajských a celostátních soutěžích a na mezinárodních výstavách devět medailí.

V roce 1986 byl vládou jmenován zasloužilým učitelem.

Jiří Ženožička st.

Obnova památek na bouzovsku

V obvodu obcí bouzovska se nachází mnoho církevních památek, které vzhledem ke svému stáří potřebují nezbytnou obnovu pro zachování dalším pokolením. V roce 2007 bylo započato farníky, občany za spolupráce OÚ v Bouzově s obnovou některých památek. Jedná se zejména o kapličky, kříže, Boží muka a obrázky svatých.

Naší nejznámější bouzovskou památkou je Bouzov – hrad. Je kolem nás více krásy a dokonalosti v přírodě než tato dvě slova? Zatoulejme se lesem nad Bezděkovem k Vranové Lhotě a ke

Stříteži, pusťme se Věžnicí a nevdí, že zabloudíme a přijdeme za tmy domů a nevdí nám, že vše je pokryto sněhem. Uvidíme hejno stehlíků poletovat po bodlácích a potkáme srnku, která se na nás dívá a pak uteče. Když se u silnic rozsvítí stuhly květů, pospíchejme k nim, pohladíme je a nechme si je padat do dlaní i na čelo. Čekaly na nás a my na ně. Pak se objeví na břížkách jemná zeleň lístků. Je přes ně vidět a snažíme se zachytit co nejvíce té milosti, než se rozvíje v léto. A tak jde den za dnem, vlněním obilí a rozhozenou paletou barev v jeseni a tak vidíme denně k večeru se vracet lidi po cestičkách ke svým domovům a zvonit klekání z našich kapliček.

Jak vznikly kapličky?

Za starých dob nebylo po našich vesnicích ani kapliček ani zvoníc. Vesnice bývaly ze dřeva a při požárech shořela většina stavení. Poplach se tehdy dělával křikem a v noci troubením. Byl proto vydán v roce 1751 požární řád, aby se požár vyhledával zvoněním. Obce si opatřovaly zvonec a zavěšovaly jej do stromu na trámec nebo rozsochy. Sloup se kymácením a dešti uvolňoval a zvoník musel zvonit za každého počasí a také zvonku mohlo být zneužito. Proto postavili kolem takového sloupu komůrku z trámů a venku obedněnou prkny. Komůrka byla tvaru buď čtvercového nebo obdélníkového. Stavěli je na volném prostranství uprostřed dědiny, aby byl hlas zvonku dobře slyšitelný. Jakmile měli občané zvoničku, počali zvonit klekání, jak bylo zvykem při kostelech, i umíráčkem a také na povětrí. Kaple byly v polovině minulého století přestavovány na zděné. Byly opatřovány oltáříky, obrazy a upomínkovými dary občanů. Byly v nich konány odpolední pobožnosti v neděli a ve svátky, nebo když nedovolovalo počasí jít do kostela. Každá vesnička má svoji kapli.

Kříže

Nejstaršími kříži v naší zemi jsou kříže cyrilometodějské, ty však na bouzovsku nemáme. Jsou však v blízkém okolí, jeden za Vranovou Lhotou a druhý v Moravičanech. Později se stavěly kříže dřevěné po návších, na křižovatkách cest, v polích a na místech nějaké památné události. V záznamech z minulého století se dočteme, že jich bylo v každé vsi několik. Do dnešní doby se nám dochovaly dva dřevěné, které jsou ukázkou lidové řezbářské, a to u Hvozdečka a Střemenička a dále pak jednoduchý kříž na podolských hranicích za sv. Maří. Od poloviny minulého století byly vyměňovány za trvalejší kamenné nebo litinové. Z těchto nejstarší a nejvýznamnější je kříž u hvozdečské kaple, ostatní jsou si většinou podobné, asi z jedné kamenické dílny.

Boží muka

Boží muka jsou původu mnohem staršího a u lidu byly ve veliké úctě. V záznamech z roku 1437 čteme o určení hranic: „Tuobapol svolily se strany, aby každá šest člověkuov vydala starožitných svědomých hor a těch dvanácte jsú prvé přísiehlí každý na Božích mukách...“ nebo: „Pod těmito odsouzení odpočívají“ a jinde že jsou pod nimi cizí vojáci pochováni.

Obrázky svatých

Těchto bylo v dávných dobách rozseto v celém okolí u cest polních, lesních, cestiček a chodníčků hodně. Do dnešní doby se nám jich ještě část zachovalo. Byly stavěny v těchto místech proto, že se zde něco přihodilo nebo jako označení lokality, která se podle obrázku svatého nazývala. Bylo jich využíváno i pro orientaci v mapách v dobách pozdějších.

Toto jen úvodem pro informace, které chceme podat občanům o památkách, jež jsou v současnosti předmětem oprav, obnovy nebo restaurace v naší obci.

Boží muka u Hvozdečka byla v roce 2008 opravena včetně malby nového obrázku Nejsvětější trojice. K historii uvádím, že dříve stála Boží muka v místech školy a v r. 1894 byla při stavbě školy přemístěna na dnešní místo. Postavila ji obec, kdy se nám nedochovalo. Tato Boží muka se uvádí již v roce 1833 a jejich stav byl označen jako dobrý, z čehož se dá usuzovat, že již dlouho stály. Při přemístování v roce 1894 bylo pod nimi nalezeno mnoho lidských kostí. Podle pověsti, byli pod nimi pochováni vojáci z Napoleonských válek.

Boží muka za Bouzovem u silnice ke Hvozdečku je pískovcová s obrazem Nejsvětější trojice. Byla postavena Řádem německých rytířů v roce 1846.

Boží muka na hranicích podolských a bouzovských s obrazem Panny Marie Cholinské jsou na památném místě a jsou velmi stará. Rovněž v roce 2008 jsou opravena. V záznamu v roce 1830 nebylo známo, kdy byla postavena. Ve starém zemském zápisu se uvádí, že při důležitých

rozeprých občané přísahali u starých Božích muk na hranicích. Starobylost těchto muk dosvědčuje zápis ve staré farní úmrtní matrice bouzovské o jedné události z roku 1688, kdy se ubytovali v Bouzově a Podolí vojáci.

Zápis zní: „Bamberg z Mésta Pamberka rodicz, Marssýroviciz z Huher Péssy Wogacy a se w bauzowé a Podoli Compagnia w 124 osob a 17. konj lozyrowajl, od 19. až do 21. gbris lezicz. Zemrzel jest Sine lux sine Crux Wogak Pikhart, gmenem Hanss Ertel Hatterssdorffishowehe Regimentu Pana Heytmana Volckmersche löbl. Compagnie Mussguetir, Pochowan u starych Božich Muk w Polj bliž s. Marzi Kostela 20.9. bris. Zadny ho newyprowazel gen Kapral geho Konrad.“

Boží muka v Kovářově – rovněž tato Boží muka byla v roce 2008 opravena zásluhou pana Josefa Filipa z Kovářova – nejstaršího občana obce na bouzovsku. Tato Boží muka je zasvěcena sv. Václavovi, pochází z 19. století.

Poslední z Božích muk na bouzovsku se zmíním, přestože již není. Jde o Boží muku, která stávala při vjezdu do Kozova před odbočením na Blažov na louce. Tato Boží muka byla zasvěcena sv. Cyrilu a Metodějovi. Byla velmi stará, stála již před rokem 1833, byla jedna z nejpamátnějších a není známo, ze které doby pocházejí. Při stavbě silnice, stály v cestě a byly v roce 1950 rozebrány a mají být postaveny silniční správou znovu. Jsou o nich různé pověsti. Ve Vranovské kronice I. Hubla je zaznamenáno: Byla válka. Naším krajem procházely často pluky rozličných vojsk. Byli přátelé i nepřátelé, ale všichni měli jednu vlastnost stejnou, že všichni od ubohých obyvatel chtěli, ale nic za to nedávali. Jedni si přáli noclehu, druzí přípreže a jiní jídlo, obrok nebo něco jiného. Bylo to za francouzské války. Do Kozova přijelo na večer několik vozů a těžce raněných. Raněné položili na slámu do velké stodoly. Celou noc se ze stoly ozýval ston a nářek těžce trpících. Ráno zase raněné naložili a odváželi dále. Sedm jich však nechali ležeti na slámě s poručením, aby jim kozovští posloužili v poslední hodině. Již nebyl schopni transportu. Obyvatelé Kozova opatrovali raněné s velkou péčí a hleděli jim bolesti všemožně mírniti. Životy však nezachránili, žádný z nich již neviděl slunce zapadati. Naposled umíral mladý důstojník, který v poslední hodině podal ošetřující ženě do ruky tobolku, jako odměnu za poslední službu. Třetí den vykopali za vesnicí společný hrob, kde všechny pochovali. Za peníze, které v darované tobolce našli, dali na tom místě vystavěti Boží muku, která dosud čeká na obnovu.

Z kaplí byla v průběhu roku 2007 hvozdeckými občany opravena kaple, vybavena el. zvoněním a v roce 2008 dokončena OÚ Bouzov vnější oprava této kaple.

V Kadeřínské kapli bylo v roce 2007 instalováno el. zvonění přispěním pana Jar. Hatoně a OÚ Bouzov.

V Kovářově v roce 2008 za přispění pana Josefa Filipa a OÚ Bouzov bude provedena oprava kaple.

Dřevěný kříž na poli na hranicích podolských a bouzovských byl v roce 2008 částečně zrestaurován za přispění OÚ Bouzov. Dal jej postavit Jan Kraus, zahradník (čtvrťláník) v Podolí v roce 1827. Udržování bylo z úroku kapitálu 145 K. 64h. dle nadační listiny z 15.X.1827. Tento kříž časem schátral a misionáři na jeho místě postavili v roce 1930 kříž jiný. Kříž byl opraven v roce 1941 zároveň s Boží mukou. Na dřevěný kříž byl pořízen nový corpus, malovaný na plech. Současně s křížem a Boží mukou byl zrestaurován obraz od malíře Slámy z Hvozdečka a posezení, které bylo pořízeno v roce 1988 panem Blektou z Podolí.

Obrázek sv. Filomeny na dřevěném sloupku za skalkami ke Hvozdečku u silnice byl v roce 2008 obnoven včetně nové malby obrazu. Zajistil pan Kargela Pavel ze Střeně původem z Koukolového rodu ve Hvozdečku.

Obrázek Božského srdce Páně u silnice pod Kadeřínem byl v roce 2008 obnoven zásluhou Jiřího Švece z Bouzova a Viléma Švece z Kadeřína.

Obrázek Panny Marie s Ježíškem byl nově obnoven při lesní cestě z Kadeřína na Javoříčko novou malbou a skříňkou, zásluhou Jiřího Švece z Bouzova a Viléma Švece z Kadeřína v roce 2007.

Obrázek Svaté Trojice uprostřed druhého Panského rybníka směrem na Javoříčko nově obnoven v roce 2007 zásluhou Jiřího Švece z Bouzova.

Obrázek na křižovatce na Balatku byl opraven v roce 2007 zásluhou pana Václava Kopku za Svojanova.

Chceme podat informace občanům zejména o památkách, které byly opraveny a současně tímto upozornit, že si zaslouží pozornost a nenechme je ničit. Jsou to cenné historické skvosty zanechané našimi předky, kteří k nim měli daleko větší vztah jako naše generace. Je v naší farnosti a bouzovské obci mnoho dalších památek, které čekají na obnovu, ale není dostatek finančních prostředků, a proto uvítáme každou nabídnutou pomoc občanů, tak jako doposud tomu bylo, jejichž zásluhou se nám podaří alespoň trochu poničené památky zachraňovat. Máme o každé památce nějaký historický materiál, pokud je zájem, lze se kontaktovat na OÚ v Bouzově u paní Podsklanové nebo u Jiřího Ženožičky st. z Bouzova. Rovněž uvítám, pokud má někdo má historické materiály nebo pověsti o bouzovsku vztahující se např. k obrázkům, křížům, Božím mukám apod., aby umožnil jejich případné okopírování nebo nahlédnutí do nich.

Jiří Ženožička st.

Z DĚJIN BOUZOVSKÉHO HRADU

6. Kastelán - válečník a lupič

Na konci předcházející části jsme si řekli, že Beneš z Vildenberka pravděpodobně se synem Prockem /Pročkem/ prodali bouzovské panství v roce 1382 markraběti Joštovi. Viděli jsme, že některých vesnic se museli z finančních důvodů zbavit již v předcházejících letech. Ovšem i tak stále ještě šlo o panství poměrně rozsáhlé, které zahrnovalo 16 vsí. O které konkrétní vesnice v době prodeje /1382/ šlo? Vedle bouzovského hradu a tehdy jediného městečka Loštice se jednalo o Hvozdečko, Olešnici, Obectov, Podolí, Jeřmaň, Bezděkov, Kozov, Blažov, Kadeřín, Svojanov, Ospělov, Veseličko, Hvozď /tak zvaný Velký Hvozď/, Ludmírov, Milkov a Vojtěchov. Z tohoto výčtu z kupní smlouvy je vidět, že všechny dosud existující vesnice okolo Bouzova musely vzniknout před tímto datem, to znamená někdy kolem poloviny 14. století.

Co vlastně bouzovským Vildenberkům po tomto prodeji zůstalo? Markrabě Jošt jim daroval několik dvorů a polností v Rakové, Rakůvce, tvrz v městečku Bohuslavicích u Konice a také i nějaký majetek v Žadlovicích. Benešovi zůstaly Doubravice u Moravičan, Procka z Vildenberka si ponechal na hradě jako kastelána. Tím si chtěl pravděpodobně zajistit jeho poslušnost a věrnost v následujících pro něho bouřlivých letech, když viděl, že Prockův otec Beneš se začíná přiklánět k táboru Joštových nepřátel.

Jaké byly tehdy hlavní povinnosti kastelána? Především musel dohlížet na celkový chod hradu, vybíral různé daně a zejména také udržoval v bojové pohotovosti hradní posádku, která musela být v případě válečných konfliktů k dispozici hradnímu pánovi. Právě v této oblasti získal Procek velké zkušenosti, které později bohatě využíval ke svým soukromým cílům. K hrazení výdajů využíval kastelán peníze a naturálie, které mu plynuly z polností, lesů a pronájmu dvorů.

Podívejme se nyní, jak si v roli kastelána vedl bouzovský Procek. Zpočátku měl jistě plnou důvěru markraběte Jošta a patřil mezi jeho oblíbence. Situace se ale po několika letech změnila, když se Procek spolu s dalšími drobnými šlechtici spojil s Joštovým bratrem Prokopem a začal podnikat útoky na statky olomouckého biskupství. Tehdy proti němu musel Jošt zasáhnout poprvé, Procek putoval do vězení a místo kastelána na Bouzově mu bylo odebráno.

Joštův hněv asi netrval dlouho, protože po odpykání trestu svěřil Prockovi do zástavy hrady Špránek a Cimburk nad Městečkem Trnávkou. Oba hrady měl udržovat v takovém stavu, aby jich Jošt mohl využívat jako opěrná místa ve válkách, které vedl /o nich budeme hovořit příště/. Svěřený úkol byl ale nad jeho síly, zejména pokud šlo o Špránek. Prockovi se nepodařilo tento z velké části zpustlý hrad obnovit, a proto ho i s Cimburkem vrátil Joštovi zpět.

Jako náhradu za vrácené hrady dostal Procek ke konci 14. století od Jošta do zástavy hrad Rabštejn u Oskavy, tvrz v Rýmařově a několik okolních vesnic. Vše nasvědčuje tomu, že si Procek se svou družinou z Rabštejna udělal výchozí základnu pro ozbrojené přepady měst, vesnic a kupců na okolních kupeckých cestách.

Jedna z jejich největších akcí byla namířena proti Šumperku. Prockovi lidé vtrhli do města, vyloupili a vypálili několik domů a některé měšťany vzali do zajetí. Nakonec ale museli město opustit.

Lupičství ve velkém měřítku nemohlo zůstat nepotrestáno. Proti Prockovi a jeho družině podnikli moravští páni vojenskou výpravu, která hrad Rabštejn dobyla a tvrz v Rýmařově vypálila. Procek opět putoval do vězení, zatímco jeho žena Kateřina s rodinou žila v té době na tvrzi ve Vranové Lhotě.

Potřetí a naposledy se Procek dostal do vězení někdy kolem roku 1410. Tehdy se již musel zavázat, že už nikdy nebude v Čechách, na Moravě a v Uhrách nikomu škodit. Za jeho slova se muselo zaručit osmnáct významných moravských pánů a zdá se, že tentokrát svůj slib dodržel.

Procek pak žil ještě asi deset let, ale z tohoto období o něm nejsou téměř žádné zprávy. A jak jsme již uvedli v minulé části - jeho syn, také Procek, byl posledním příslušníkem rodu Vildenberků v našem kraji.

Jiří Marek

Poděkování

Dne 5. července 2008 uskutečnilo MS Kozov – les soutěž ve střelbě malorážkou na střelnici v Bouzově za dobré účasti zájemců o střelbu. Za přispění sponzorů byli soutěžící odměněni hodnotnými cenami.

Na prvních třech místech se umístily v kategorii ženy:

- 1) Richterová Eva
- 2) Leibnerová Iveta
- 3) Vařeková Barbora

v kategorii muži:

- 1) Vachař Petr
- 2) Bajza Miroslav
- 3) Kop Petr

Také děti si zastřílely ze vzduchovky, pro které byly rovněž připraveny ceny.

Za přízeň k této soutěži je nutno poděkovat sponzorům, kteří svými sponzorskými dary přispěli k hodnotným cenám soutěžícím.

Sponzoři: Autoskla – Trade Olomouc, Lesanka Olomouc, Kříž – puškař Nedvězí, Klossová Daniela, Minaříková Veronika, Hella Mohelnice, Nejezchlebová Šárka, PPL Praha, Ženožička Jiří Bouzov, Dr. Vaněk Bouzov, Orsák Blažov, Doubrava Blažov, Dr. Phillipi Kadeřín, Bartoň Blažov, Opichal Blažov, Ing. Mayer st. Blažov, Ing. Mayer ml. Blažov, Lyzner Kadeřín, Hatoň Kadeřín, Kotráš Blažov, Ženožička Zdenek, Pospíšil – hospoda Kadeřín, Foltýn – starosta Bouzov, OÚ Bouzov, Paděra Praha, Dr. Putíková Bouzov, Ing. Bešta Kozov, Hrad Bouzov

Jiří Ženožička st.

CVIČENÍ TAIČIČIUAN A ČIGONG

ČÍNSKÉ CVIČENÍ A PRO ZDRAVÍ, KRÁSU A VITALITU

**Zahájení cvičení ve středu 10. září 2008 od 18,00 hodin v tělocvičně Bouzov.
Informace na tel. č. 604 238 400.**

Jindra Fellnerová

OZNÁMENÍ

Oznamujeme, že byla znovu otevřena čerpací stanice v Kozově, která nabízí kvalitní pohonné hmoty.

SOKOL BOUZOV – oddíl kopané

Sezóna 2007/2008

V uplynulém ročníku měla naše mužstva střídavě úspěchy. V roce 40. výročí založení kopané v Bouzově dosáhli muži „A“ týmu historického úspěchu. Po postupu do II. třídy, kde ve svém prvním ročníku obsadili 3. místo, se jim ten následující podařilo vyhrát a postoupit tak do krajské soutěže. Mužstvo předvádělo ve většině utkání libivý fotbal, což se odrazilo i v návštěvnosti, kterou jsme měli nejvyšší z celé soutěže.

„B“ tým se rovněž pokoušel o postup do vyšší třídy, ale to se mu bohužel nepodařilo. Hlavním důvodem snahy o postup je malý počet utkání, kterých „béčko“ odehrálo na vlastním hřišti za celou sezónu pouze osm.

Dorostenci předváděli v některých případech solidní výkony, když se jim například podařilo zvítězit na hřišti Nemilan, které celou soutěž vyhrály, ale i tak obsadili předposlední příčku, která znamená sestup.

Chtěli bychom touto cestou poděkovat všem hráčům a trenérům za reprezentaci Bouzova a všem fanouškům za jejich podporu. Dále děkujeme všem našim sponzorům a především Obecnímu úřadu, bez nichž by naše činnost nemohla fungovat a v neposlední řadě také všem lidem, kteří se o chod naší organizace starají. Těchto lidí je ale bohužel žalostně málo, a proto prosíme bývalé hráče, aby nám byli nápomocní při našich akcích (pořadatelská služba při domácích zápasech, Bouzovská třicítka, Sokolský ples atd.)

Tabulka – muži „A“, II. třída

Tým	Skóre	Body
1. BOUZOV „A“	72 : 29	63
2. Štarnov	66 : 32	59
3. Pňovice	38 : 22	46
4. Doloplazy	58 : 48	41
5. Chomoutov	50 : 43	41
6. V. Týnec	55 : 46	40
7. Lužice	43 : 54	37
8. Náměšť n.H. „B“	50 : 56	36
9. V. Bystřice	41 : 43	32
10. Přáslavice	46 : 55	31
11. Nemilany	48 : 72	31
12. N. Hradečná	34 : 46	27
13. Jívová	36 : 59	26
14. Blatec	24 : 56	14

Tabulka – dorost, II. třída

Tým	Skóre	Body
1. Nemilany	113 : 20	69
2. Bohuňovice	127 : 39	64
3. Dolany	91 : 39	56
4. V. Týnec	78 : 44	47
5. Grygov	60 : 65	45
6. Bělkovice	39 : 52	39
7. Lutín	71 : 77	37
8. Slatinice	55 : 55	35
9. Štěpánov	74 : 63	32
10. Slavonín	52 : 69	32
11. Střelice	52 : 94	26
12. Chomoutov	44 : 68	25
13. BOUZOV	36 : 99	18
14. Nedvězí	30 : 138	4

Tabulka – muži „B“, IV. třída

Tým	Skóre	Body
1. Slavonín B	54 : 13	43
2. Drahanovice	49 : 28	36

3. Králová	41 : 27	32
4. BOUZOV „B“	40 : 26	29
5. Grygov	27 : 35	17
6. Nedvězí B	25 : 44	15
7. SC Olomouc	27 : 49	14
8. Příkazy B	32 : 42	13
9. Luká	19 : 50	9

40. výročí založení kopané v Bouzově.

3. srpna 2008 proběhla oslava 40. výročí založení kopané v Bouzově. Nejprve se v Radničním sále sešli pozvaní hosté z řad bývalých hráčů a činovníků bouzovské kopané, kde byli informováni o fotbalovém dění za posledních deset let. Po slavnostním obědě se již slavilo fotbalem. V pěkném slunečném odpoledni se jako první předvedli benjamínci Bouzova se svými vrstevníky z Loštic. Domáci zvítězili 6:3. Následovalo utkání bývalých hráčů Bouzova a Luké, které skončilo nerozhodně 1:1 (penalty 4:1). Jako poslední proti sobě nastoupili hráči „áčka“ a „béčka“. Zde se sice projevil výkonnostní rozdíl (7:0), ale o výsledek ani moc nešlo. Hlavní bylo, že se celé odpoledne vydařilo a oslavy zdárně proběhly.

Sezóna 2008/2009

V následujícím ročníku bude snahou „A“ mužstva bojovat o klidný střed tabulky a opět předvádět atraktivní fotbal, aby si diváci znova našli cestu na stadion. Všichni věříme, že tomu tak bude. Pro co nejlepší podmínky v nové soutěži proběhla po skončení jarní části soutěže úprava hrací plochy. Povedlo se sice trávník zkvalitnit, bohužel se však projevila stará bolest Bouzova, kterou jsou problémy s vodou a hřiště opět začíná žloutnout.

„B“ mužstvo se bude znova snažit o postup do III. třídy. Smutnou zprávou bohužel je, že jsme byli nuceni rozpustit mužstvo dorostenců z důvodu nízkého počtu hráčů. A tak se někteří z nich připravují s muži a někteří budou na hostování v jiných oddílech. Potěšující však je, že jsme do soutěže přihlásili mužstvo benjamínků a věříme, že z nich budou vyrůstat nové naděje bouzovského fotbalu. Také věříme v podporu jejich rodičů, hlavně při dopravě na turnaje na hřištích soupeřů.

Rozpis zápasů – podzim 2008

Muži „A“ – I. B třída KFS Olomouc				Muži „B“ – IV. třída OFS Olomouc					
10.8.	NE	16,30	BOUZOV	Bohuňovice	30.8.	SO	16,30	Příkazy "B"	BOUZOV
17.8.	NE	16,30	BOUZOV	Příkazy	6.9.	SO	16,30	BOUZOV	Mladeč
24.8.	NE	16,30	Slavonín	BOUZOV	13.9.	SO	16,00	BOUZOV	Mor. Huzová
31.8.	NE	16,30	BOUZOV	Černovír	21.9.	NE	16,00	Nedvězí "B"	BOUZOV
6. 9.	SO	16,30	Dub n/M	BOUZOV	27.9.	SO	15,30	BOUZOV	Králová
14.9.	NE	16,00	BOUZOV	Paseka	5.10.	NE	13,15	Grygov	BOUZOV
20.9.	SO	16,00	Hlubočky	BOUZOV	11.10.	SO	15,00	BOUZOV	Tršice
28.9.	NE	15,30	BOUZOV	Červenka	19.10.	NE	15,00	Štěpánov "B"	BOUZOV
5.10.	NE	15,30	Mohelnice "B"	BOUZOV	25.10.	SO	14,30	BOUZOV	Luká
12.10.	NE	15,00	BOUZOV	Lutín					
19.10.	NE	10,00	Chválkovice	BOUZOV					
26.10.	NE	14,30	BOUZOV	Drahlov					
1.11.	SO	13,30	Horka n/M	BOUZOV					
9.11.	NE	13,30	Bohuňovice	BOUZOV					
16.11.	NE	13,00	Příkazy	BOUZOV					

Rozpis benjamínků zatím není znám.

Sponzoři Sokola Bouzov: Obecní úřad Bouzov, Stavební firma Tomek, DCD Ideal Slavětín, Armaturka Vranová Lhota, Zdeněk Kroupa, Pivovar Litovel, AZ stavebniny Litovel, Bouzovská

pila, s r.o., YETTI Bouzov, Kartografie Machovský, Zahradnictví Jan Holub Hvozdečko, SHARP centrum Olomouc, Sklářská minihut' Bouzov, Zenit Červená Lhota, ZLKL Loštice, Hrad Bouzov, Javoříčské jeskyně, Sportovní minikáry, Iveta Průchová, Radek Konečný.

Za TJ Sokol Bouzov: Petr Formánek

JUBILANTI

ZÁŘÍ

Pan Pavel Jeřábek	Bouzov
Paní Ludmila Michlová	Bouzov
Paní Věra Vařeková	Podolí
Paní Irmgard Pluháčková	Bouzov
Paní Anna Lakomá	Bouzov
Pan Karel Flášar	Jeřmaň
Paní Alena Písková	Bouzov
Pan Miroslav Reif	Obectov
Paní Marie Frodlová	Obectov
Pan Rudolf Knápek	Olešnice
Pan Ivo Bednář	Olešnice
Pan Jaroslav Nosek	Bouzov

ŘÍJEN

Paní Vlastimila Havlíková	Jeřmaň
Paní Dagmar Janischová Ing.	Kadeřín
Paní Miluše Krylová	Obectov
Pan Václav Mílenovský	Podolí
Pan Bohumil Pospíšil	Podolí
Pan Zdeněk Foltýn Ing.	Bouzov
Paní Štěpánka Finsterlová	Blažov
Pan Josef Filip	Kovářov
Paní Božena Bártová	Olešnice

PRANOSTIKA

- § Na svatého Štěpána krále /2. září/, je už zima namále.
- § Na Panny Marie narození /8. září/, vlaštoviček rozloučení.
- § Neprší-li o Mikuláši /10. září/, bude suchý podzim.
- § Po svatém Matouši /21. září/, čepici na uši.

- § Den Marie Orodovnice /2. říjen/ - první mrazíky.
- § Svatý František /4. říjen/ zahání lidí do chýšek.
- § Déšť na Havla /16. říjen/, déšť na vánoce.
- § Šimona a Judy /28. říjen/ - kožich snese z půdy.

Věc: Moravská cesta podpoří projekty za téměř 6. mil. Kč

Místní akční skupina Moravská cesta (Litovelsko-Pomoraví), o. s., vyhlásila 15 července 2008 v souladu se Strategickým plánem Leader „Hanáci se rozkévale - včel ovidite“ 1. výzvu pro žadatele k předkládání projektů. Žadatelé mohou podávat své žádosti od 15. srpna 2008 do 5. září 2008 do 12 hodin v termínech uvedených jako úřední dny v kanceláři MAS, která se nachází v budově Obecního úřadu Červenka (Svatoplukova 16, Červenka, 784 01) Projekty mohou předkládat pouze žadatelé, kteří mají místo bydliště, sídlo, nebo provozovnu na území, které bylo poskytnuto MAS k realizaci Strategického plánu Leader. Toto území je tvořeno katastrálním územím 19 obcí - Bílá Lhota, Bouzov, Červenka, Dubčany, Haňovice, Horka nad Moravou, Cholína, Křelov-Břuchotín, Litovel, Luká, Měrotín, Mladeč, Náklo, Pňovice, Příkazy, Skrbeň, Slavětín, Střeň a Žerotín. Celková výše dotace v 1. výzvě je pro projekty žadatelů z území z MAS Moravská cesta v opatření IV.1.2. je 5 704 090 Kč.

Žadatelé mohou předkládat své projekty v rámci fiche 2 „Na venkově se bude žít lépe“ (celková výše dotace je 3 629 875 Kč) a fiche 4 „Cesta k oživení Litovelska a Pomoraví“ (celková výše dotace je 2 074 215 Kč).

Podrobný obsah fichí a další důležité informace jsou vyvěšeny na webových stránkách www.moravska-cesta.cz

Ing. Petr David
manažer MAS

Úřední a konzultační hodiny

<i>Den</i>	<i>Hodina</i>	<i>Hodina</i>
Pondělí	Jednání s úřady	Výjezdy do obcí, příprava podkladů
Úterý	10 – 14	Individuální konzultace
Středa	Výjezdy do obcí, příprava podkladů	13 – 17
Čtvrtek	9 – 11	13 - 16
Pátek	Výjezdy do obcí, příprava podkladů	

Kontakty

<i>Jméno</i>	<i>Funkce</i>	<i>Telefon</i>	<i>E-mail</i>
Tomáš Spurný	Předseda MAS	585 967 574	obec@skrben.cz
Arnošt Vogel	Místopředseda		
Ing. Petr David	Manažer MAS	774 710 391	moravska.cesta@centrum.cz
Julie Zendulková	Finanční manažer /asistent	724 111 510	julie.zendulkova@smarv.cz
Tomáš Šulák	Poradce SPL	775 949 142	tomas.sulak@smarv.cz

Work4you hledá:

Work4you hledá pro oblast Uničovsko řidiče traktoru.

Požadavky: osvědčení k řízení traktoru

Místo výkonu práce: Uničovsko

Mzda: smluvní, oběd zajištěn – příplatek na stravu.

Work4you hledá řidiče autobusu

Požadavky: řidičský průkaz skupiny D, spolehlivost

Místo výkonu práce: Uničovsko

Garantujeme strukturu mzdy, následnou péči o Vás i další ohodnocení.

Work4you hledá řidiče nákladního automobilu.

Požadavky: řidičský průkaz skupiny C i E, spolehlivost

Místo výkonu práce: Uničovsko

Střídání řidičů, víkendy volné, dodržujeme AETR Garantujeme strukturu mzdy, následnou péči o Vás i další ohodnocení formou bonusů a odměn.

Kontakt: Work4you s.r.o., Komenského 12, 779 00 Olomouc

email: info@work4you.cz

tel.: 733 344 245

VAŠE RECEPTY

Babiččino kuře

1 kuře nebo 4 stehna, 50 g másla, 50 g slaniny, 1 velká cibule, 150 g drůbežích jater (možno nahradit vepřovými) 400 g těstovin (široké nudle nebo vřetena), 100 g žampionů (nejsou nutné), sůl, mletý pepř, grilovací koření

Kuře osolíme, vložíme do pekáče, posypeme grilovacím kořením, přidáme máslo a slaninu, zalijeme trochou vody a za občasného přelévání výpekem je upečeme do zlatova. Upečené kuře vyjmeme ze šťávy.

Těstoviny nasypeme do vařící osolené vody, zamícháme a vaříme zvolna do měkka. Uvařené těstoviny scedíme, propláchneme studenou vodou a necháme okapat. Takto připravené těstoviny vsypeme do pekáče s výpekem z kuřete.

Drobně nakrájenou cibulku zpěníme na tuku, přidáme naškrabaná nebo na malé kousky nakrájená játra, krátce je orestujeme, přidáme na plátky krájené očištěné žampiony a vše podusíme. Takto připravenou směs smícháme v pečkáči s vařenými těstovinami.

Pečené kuře naporcujeme, porce poklademe na těstoviny a krátce zapečeme.

Zamotané koláče

500 g hladké mouky, 40 g kvasnic, 50 g cukru krystal, 250 ml vlažného mléka, 75 g změkklého másla, špetka soli, 1 celé vejce, citronová kůra

Náplň: 400 ml mléka, 1 vanilkový pudink, 2 lžičky krystalu, švestky (meruňky)

Zpracujeme těsto, necháme kynout 45 minut. Mezitím si uvaříme náplň z mléka, pudinku a cukru. Pak těsto vyjmeme na vál a rozválíme na obdélník. Obdélník potřeme rozpuštěným máslem a zavineme po delší straně jako závin. Ten rozkrájíme na kolečka rozložíme je na plech. V každém uděláme důlek. Do důlku dáme trochu pudinku a na něj položíme půlku švestky. Pečeme v předehřáté troubě. Ještě teplé pocukrujeme.

Salát á la Dáša

Malá hlávka zelí, 1 cibule, sůl, pepř, citronová šťáva, 3 lžičky sojové omáčky, majonéza nebo bílý jogurt (nejlépe půl na půl).

Zelí nakrouháme, cibuli nakrájíme nadrobno. Smícháme, osolíme, opeříme, přidáme citronovou šťávu a sojovou omáčku a promícháme. Necháme v ledničce uležet do druhého dne. Pak vmícháme majonézu a jogurt. Podáváme s pečivem.